

A' Lámpagyújtók'
 holdog új év kívánása
 Szabad kir. Pest Városa'
Nemeslelkű Lakosaihoz!

Elkongott a' végső éjjél az ó évben,
 Százszor holdog légyen, a' melly most derül!
 Mi kívánjuk ezt, a' kik a' barna éjben
 Vigan mécsét gyújtunk, ha komor kőd ül
 A' magas ég kéklő párkányjára,
 A' Hold és csillagok' szelid sugarára.

A' mi lámpáinkak fényje biztosítja
 A' jó lakosoknak minden lépteit;
 Mert a' világosság a' gonoszt vakítja
 'S felderíti vétkes tetteit:
 Mi őrizzük a' köz bátorságot
 Mi árasztunk éjre nap világot.

Fénnyel üdvözljük az év első éjjét
 'S az eget hasítják öröm zajjaink,
 Hogy kegyesen áraszsa szent kéjjét
 'S boldogítsa d'us Barátjaink
 Kik adakozással sorsunkat könnyítik
 'S pislogó lámpánkat új fényre derítik.

Legalázatosabb kéz szolgálják

a' lámpagyújtók
 Pesten.

Glückwunsch
 der
Laternen Anzündler
 an die
 hochherzigen Bewohner
 der kön. Freistadt Pesth!

Glückauf! die zwölfte Stunde hat geschlagen,
 Hinweg geeilt mit ihr ist abermal ein Jahr;
 Und Lamp und Licht durch alle Gassen tragen,
 Bei Nacht und Nebel, sahen oft Sie uns're Schaar.
 Wenn Mond und Sternensichter ausgegangen,
 Dann haben wir die Lampen eingehangen,
 Und so erleuchtet, ward vom finstern Pfad
 Hinweggeschent, vielleicht manch böse That:
 Der Böse meidet ja das Licht,
 Verträgt den Schein der Lampen nicht!
 Und tritt nun so, bei hellem Lampenschein,
 Der erste Tag des neuen Jahr's herein,
 Dann lassen wir ein „Lebe hoch“ erschallen,
 Für uns're Gönner die auf Erden wallen;
 Mit Freuden wird nun auch das neue Jahr durchwacht,
 Stets eingedenk der Gab', die Sie uns zugedacht.

Die ergebenst bereitwilligsten

Laternen Anzündler
 in Pesth.